

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/769/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812213585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812213585.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa L. P. J., s.r.o. so sídlom T., N. 5, O.: XX XXX XXX zastúpený Q. P., s.r.o., so sídlom T., N. 5, proti odporkyni D. W., bytom U., J.R. X/X, zastúpenej opatrovníkom H. T., bytom U., J. R. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa U., O.: XX XXX XXX, so sídlom H., F. A. 5, zastúpený D. I. B., advokátom so sídlom A., J. P. X/A, o zaplatenie 117,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. júla 2013, č.k. 9C/21/2013-54 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,11eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. I. B., advokáta, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Ďalej rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 9,87 eur s tým, že vrátenie súdneho poplatku vykoná Daňový úrad Bratislava po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 eur, k rukám jeho právneho zástupcu, JUDr. I. B., advokáta so sídlom J. P. X/A, A., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal proti odporcovi zaplatenia 117,37 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 15.10.2012 na stranu odporcu vedľajší účastník, ktorý v podaní zo dňa 05.11.2013 vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť. Navrhovateľ podaním zo dňa 03.07.2013, doručeným súdu dňa 09.07.2013 vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať. V prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa zo dňa 03.07.2013, doručeným súdu dňa 09.07.2013, preto súd, vzhľadom na § 96 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil celkom. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 16,50 eur. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného v zmysle § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, teda kráteného o 6,36 eur, vo výške 9,87 eur. Zároveň upravil daňový úrad v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch podľa sídla poplatníka (navrhovateľa) na vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy

konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Námietku navrhovateľa k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, súd považuje za nedôvodnú, keďže k späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo potom, ako bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom oznámení navrhovateľ ešte ani nevzniesol námietku premlčania. Súd mal teda za to, že vedľajší účastník riadne hájil práva odporcu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje podľa § 13 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z. sumu 16,60, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1. odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 16,60 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur a 2. odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie z 05.11.2013 vo výške 16,60 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 48,46 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 48,46 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu, a to len vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p..

Opatrovník odporkyne sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských

veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 117,37 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.07.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 05.11.2013 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,46 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v znení účinnom od 01.07.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 02.10.2013 + režijný paušál 7,81 Eur , t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.